

РЕШЕНИЕ

№ 24201

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11762** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с член 172, алинея 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на А. Д. И., чрез адв.К.Ч., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0353-000145 от 01.11.2024 г., издадена от младши автоконтрольор към ОДМВР С., РУ-С., с която на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, по съображения за постановяването му при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Искане се от съда да отмени оспорената заповед за прилагане на ПАМ. Претендират се разнески.

Ответникът - младши автоконтрольор към ОДМВР С., РУ-С. не се явява в съдебно заседание и не се представлява. В съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата и преписката на съда е изразено становище за неоснователност, необоснованост и недоказаност на жалбата и е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.11.2024 г. срещу А. Д. И. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. № серия ГА, № 1279540 за това, че на посочената дата, в 14:25 часа, в [община], на

път SF0-2604 Батулия –Б. управлява лек автомобил Шкода О. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Максо България“ АД, с посока на движение от път 2-16, посока [населено място]. При извършена проверка на около 300 метра преди центъра на [населено място] с техническо средство DRUG TEST 5000 ARSF-0028, REF 8319800, тариран до 04.2025г. и касета за него с реф. № 8323634 LOT ARTB -0291 годна до 2025-06 номер на проба 00148, е установено, че водача управлява МПС след употреба на наркотични вещества и техните аналози, като уреда е отчел положителен резултат КАНАБИС -25 в слюнката, събрана в устната кухина на водача. В АУАН е отразено, че водача и свидетелите са видели показанията на техническото средство. Издаден е талон за изследване номер 0177288 с направление ФСМП [населено място]. Съставен протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества и техните аналози с бланков номер А-099601. Дадени са и осем броя холограмни стикери серия А, номер 099601, като от номер 2 до номер 8 са дадени на водача.

Констатирано е допуснатото нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 ЗДвП – водачът управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Въз основа на АУАН, считайки, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП, административният орган издал процесната Заповед № 24-0353-00145 от 01.11.2024г. за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, буква "б" ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство ответникът е задължен да представи информация във връзка с проведеното медицинско изследване, както и да посочи при наличие на информация, номер на досъдебно производство и прокурорска преписка, образувани във връзка с обстоятелствата описани в ЗППАМ № 24-0353-000145/01.11.2024г.

Съдът, с оглед постъпилата информация, обективизирана в писмо от 05.03.2025г. от РУ-С. е изискал информация от МИ-МВР дали е изготвена химическа експертиза на жалбоподателя А. Д. И. по ДП №140/2024 г. на РУ-С., пр.пр. №2623/2024 г. по описа на РП – К., ТО-С., като в случай на наличие на такава, да се представи копие от същата, както и от Районна прокуратура – К., ТО-С. по ДП №140/2024 г. на РУ-С., пр.пр. №2623/2024 г. по описа на РП – К., ТО-С. дали е изготвена химическа експертиза на жалбоподателя А. Д. И. и в случай на наличие на такава, да се представи копие от същата.

По делото е постъпила и приета в заверен препис Токсикохимичната експертиза, обективизирана в Протокол за извършена експертиза № 25/ТЛ-287 от 03.04.2025г., назначената по ДП № 140г. по описа на РУ С., извършена от М. Г. и Р. Т.-специалисти в областта на химията в отделение „Токсикологична лаборатория“ към МИ-МВР, от заключението, на която е видно, че от извършените изследвания на предоставените за изследване проби кръв и урина от лицето А. Д. И. е установено: за обект кръв- наличие на екгонин и бензоилекгонин /метаболити на кокаин/; за обект урина- наличие на кокаин, екгонин и бензоилекгонин /метаболити на кокаин/. Кокаин и екгонин са включени в Списък I- Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина на Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото на лист 22 е приложена Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 с.з. и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. Предвид законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП ВПД директорът на ОДМВР, със Заповед № 513з-2035/14.04.2022г., е определил длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а" и т. 6 ЗДвП. В такова качество ответникът е издал оспорената ПАМ, видно от приложената Заповед № 517з-9106/24.11.2023г. на ВПД директорът на ОДМВР, поради което съдът намира, че обжалваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя. В заповедта са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Упражнената компетентност е мотивирана от установяването, че жалбоподателят, като водач, е управлявал МПС под въздействието на наркотични вещества или техни аналози. Именно това обстоятелство е спорно между страните.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на 01.11.2024г., в 14:25 часа, в [община], на път SF0-2604 Батулия–Б. управлява лек автомобил Шкода О. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Максо България“ АД, с посока на движение от път 2-16, посока [населено място], като при извършена проверка на около 300 метра преди центъра на [населено място] с техническо средство DRUG TEST 5000 ARSF-0028, REF 8319800, тариран до 04.2025г. и касета за него с реф.№ 8323634 LOT ARTB -0291 годна до 2025-06 номер на проба 00148, след употреба на наркотични вещества и техни аналози, като уреда е отчетел положителен резултат КАНАБИС-25 в слюнката, събрана в устната кухина на водача.

Проверката е документирана с Протокол рег.№ 353р-13152/01.11.2024г. /л.21/. Същите са

оспорени от жалбоподателя посредством даване на кръвна проба и урина за лабораторно изследване. Видно от заключението на приетата като писмено доказателство Токсикохимичната експертиза, от извършените изследвания на предоставените за изследване проби кръв и урина от лицето А. Д. И. е установено: за обект кръв- наличие на екгонин и бензоилекгонин /метаболити на кокаин/; за обект урина- наличие на кокаин, екгонин и бензоилекгонин /метаболити на кокаин/. Кокаин и екгонин са включени в Списък I- Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина на Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични.

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на МПС, трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози– с тест. По силата на чл. 6, ал. 9 употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване.

В случая жалбоподателят е оспорил резултатите от извършената с техническо средство контролна проверка. Положителните резултати за наличие на наркотични вещества у водача, са потвърдени в посочената по- горе експертиза. При тези обстоятелства съдът намира, че действително са били изпълнени предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП, която като законосъобразна, следва да бъде потвърдена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 73-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата А. Д. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0353-000145 от 01.11.2024 г., издадена от младши автоконтрольор към ОДМВР С., РУ-С., с която на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка– временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.